

ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು/ ಸರ್ಕಾರ, ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಪಾತ್ರ

ಸಜ್ಜನ್ ಕುಮಾರ್ ಚೌಧರಿ

ಕಲಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಆದರೂ ಆರಂಭದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಲಿಕೆಗೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಎನಿಸುತ್ತವೆ. ಕೋವಿಡ್ - 19 ಪಿಡುಗು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಿಪತ್ತನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನಷ್ಟದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಅಂತರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಸವಾಲಿನ ವಿಷಯವೆನಿಸಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಉಪಕ್ರಮವು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂದಿನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತುದನ್ನು ಉಳಿಸುವಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎನಿಸಿಲ್ಲ. ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರವು, ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಹಾಳೆಗಳು, ವೀಡಿಯೋಗಳು, ರಸಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮನೆಗೆಲಸವನ್ನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೈಲ್ (ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾ ಇಂಟರ್ ಫೇಸ್ ಫಾರ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವಾಗ ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಾಧನಗಳ ಅಲಭ್ಯತೆ, ದುರ್ಬಲ ಇಂಟರ್ ನೆಟ್ ಸೌಲಭ್ಯ, ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರ, ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ ಅಂಶ/ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ನಿರಂತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ಕುರಿತ ಜಾಗೃತಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಎದುರಾದವು. ಕೆಲವೇ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ಮೊಹಲ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡದೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಮಾರ್ಚ್ 2020ರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಸ ತರಗತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಾರ್ಚ್ 2020ರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಗು ಈಗ ಐದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅದು ಈಗಲೂ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯ

ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕುಸಿದಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಗುವು ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮರೆತಿರಬಹುದು. ಶಾಲೆಗಳ ಮುಚ್ಚುವಿಕೆಯ ಕಾರಣ ಹಿಂಚಲನೆಯು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹಜ ಲಕ್ಷಣವೆನಿಸಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು (ಎನ್‌ಸಿಎಫ್) 2005, 'ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತ' ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದ್ದು, ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ತನಕ ಅನೇಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯು ಇಂದು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೂರು ಹಂತದ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾದ ಪರಿಕರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ (ಎನ್‌ಇಪಿ) 2020 ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ಉನ್ನತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಯನ ಪರಿಕರದ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಸ್ಪೂರ್ತಿವಂತ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಅನುಭವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರ ತಂಡವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ಒಂದಷ್ಟು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಕಲಿಯುವಂತಾಗಲು ಅಧ್ಯಯನದ ಪರಿಕರವು ಸ್ವಯಂ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಆಗಿರಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತಾಗಲು ಸರ್ಕಾರವು ಅವರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಕಲಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕೋವಿಡ್ - 19 ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಆರೋಗ್ಯ ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಧ ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ಕೋವಿಡ್ - 19 ಹರಡುವಿಕೆಯು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಏಕರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಉಪವಿಭಾಗ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್ - 19 ಹರಡುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ತೆರೆಯುವಿಕೆ ಮತ್ತು

ಮುಚ್ಚುವಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ
ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದರೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಇಂತಹ ಸವಾಲನ್ನು ನಾವು ಈ ಮೊದಲು ಎದುರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸುವ
ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೇ ಅನುಭವ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಠಿಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಎದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದಲಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಉದಾಹರಣೆಯ
ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜೊತೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಒಂದಷ್ಟು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರೆಯಬಹುದು.

- a. ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ತರಗತಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿನ ನೇರ ಕಲಿಕೆಗೆ (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ)
ಪೂರಕವೆನಿಸದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ಅಸಾಧಾರಣ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪೋಷಕರ ಜೊತೆ
ಮಾತನಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ,
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬಹುದಾದ ಸ್ಥಳವೊಂದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ
ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತರಗತಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಂತಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿತರು. ಆದರೆ
ಶಿಕ್ಷಕರು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಪೂರ್ವತಯಾರಿ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು.
- b. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೇಂದ್ರಿತ ಬೋಧನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅವರ
ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೇಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದ ಕುರಿತು ಶಿಕ್ಷಕರು
ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕು. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಕಲಿಕಾ
ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ
ತಾವಾಗಿಯೇ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ
ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಉತ್ತಮ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು
ರೂಪಿಸಬೇಕು.

c. ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳು ಸಹ ಇದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ಒಂದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು/ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಹೊಂದಿರುವ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಿತ ಕಲಿಕಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಗಳಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪೂರಕ ಕಾರ್ಯಹಾಳಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪರಿಸರವು ಸಹ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಬದ್ಧತೆ ತೋರಿಸದ ಪೋಷಕರಿಗಿಂತಲೂ ಬದ್ಧತೆ ತೋರಿಸುವ ಪೋಷಕರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಡಿಮೆ ಕಲಿಕಾ ಅಂತರವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲನೇ ತಲೆಮಾರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆರವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ಣಾಯಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಕಲಿಕಾ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಪಾತ್ರದ ಕುರಿತು ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ನಂತರ ಕೆಲವು ಪೋಷಕರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವೆನಿಸುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಷಕರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ಗುರುತಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ಬೋಧನಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ...

ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಮತ್ತು ಕೋವಿಡ್ ಪಿಡುಗಿನ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ (ಇದು ಇನ್ನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ) ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಹಿನ್ನಡೆಯು, ನಾವು ಎದುರಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮೂರು ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭಗಳು (ಸರ್ಕಾರ, ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ) ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಭೀತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಿರಬೇಕು. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗಬಾರದು ಅಥವಾ ನಿಂತು ಹೋಗಬಾರದು.

ಸಜ್ಜನ್ ಕುಮಾರ್ ಚೌಧರಿ ಅವರು ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ, ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್, ಧನಬಾದ್‌ನಿಂದ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ಫೌಂಡೇಶನ್‌ನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಇವರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಹಭಾಗಿಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಬಾರ್ಮರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರ, ಮತ್ತು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ತರಬೇತಿ ಮಾಡ್ಯೂಲ್ ಗಳು ಮತ್ತು ವಿಷಯಸೂಚಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು sajjan.chowdhary@azimpremjifoundation.org ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.